

ZPRAVODAJ
STŘEDISKA RADOST
Výroční zpráva 2020

Vážení přátelé, táborníci, členové i nečlenové Střediska Radost!

Mám tu milou povinnost uvítat vás při čtení letošního Zpravodaje (Výroční zprávy za rok 2020), skrze nějž můžeme opět strávit pár chvil nad naším společným dílem – Střediskem Radost. A pokud váháte nad slovním spojením „společné dílo“, pak vězte, že už váš zájem o to, co se ve Středisku Radost děje, znamená, že jste jeho součástí. V době, kdy se některé naše dřívější jistoty bortí, kdy se nemůžeme například svobodně sejít a povykládat si, což jsme si ještě před rokem nedokázali představit, se nicméně můžeme spolehnout na naše společenství, společenství Radost. A obzvláště v současné obtížné době je světlem v temné noci vědomí, že se máme o koho opřít, že máme přátele, kteří nás neopustí, a také že můžeme nabídnout svou pomocnou ruku, aniž by byla odmítnuta. To není samozřejmost, v této těžké době je dobré hodnotu našeho společenství vnímat.

Každá doba má své hrdiny i poražené.

Velmi často se ale až s letitým odstupem vyjasní, kdo je kdo. Nezištná šlechtná pomoc potřebným většinou nemá svědky, kteří ji hlasitě vychvalují. Naopak falešné zviditelňování často nevýznamné pomoci a potřeba mediální pozornosti za takové skutky chystají jejich autorům do budoucna trpké procitnutí. Všichni to vnímáme, ale chvat a hon za výdobytky civilizace posledních let nás nenutily tyto otázky řešit. Současné události nás ale přiměly vnímat, jak se odděluje zrno od plev. Když se vrátíme o rok zpět, kdy nás šokovaly zprávy ze světa o nové nákaze a následně jsme byli uzavřeni ve svých domovech, nikdo netušil, co nás v dalších měsících čeká. Doprava utichla, ulice se vyprázdnily, obchody zůstaly uzavřené. Pozlátka minulých časů se vytratilo, zábavnímu průmyslu zhasly reklamní poutače, protože je

neměl kdo sledovat. Ještě o pár týdnů dříve by si nikdo nepřipustil, že něco takového je možné, navíc v celosvětovém měřítku.

Následek?

Obrovská vlna solidarity a vzájemné chuti si pomoci. Někteří šli roušky, jiní zajišťovali základní potraviny pro ty, kteří si je nemohli pořídit sami, další hlídali děti těm, kteří museli i přes útlum činnosti firem chodit do práce. Obrovská vůle obdarovat potřebné, chuť vykonat něco pěkného pro ostatní bez nároku na odměnu. Zdravotníkům se vozilo občerstvení ve velkém a jejich obětavá práce byla oceňována i jinak. Všichni pochopili, že je tu nová zkušenost, nové poznání, a mohli se snáze ohlédnout za hodnotou dosavadního prožitého času. Myslím, že většina z nás si uvědomila, jak obrovským darem toto pozastavení v čase bylo. A snad nepřeháním, když konstatuji, že alespoň pro polovinu lidstva to znamenalo na chvíli odhalit to dobré v nás, kdy jsme pochopili nesmyslnost neustálého hromadění majetku a zničující následky honby za atraktivním způsobem života. Pro nás „věřící“ už cesta do Božího království nevedla pohodlně skrze účast na nedělních bohoslužbách, svou víru jsme museli více aplikovat vlastními skutky a iniciativou. Pro naše společenství, společenství Radosti, které chápe význam trnové koruny na hlavě svého Krále, to bylo obrovskou příležitostí k růstu a posílení vzájemnosti.

Proč?

Vzpomeňte si, jak mnozí z nás nabízeli skrze naše společenství pomoc druhým, jak někteří ochotně doučovali děti přes online spojení, jak i přes zřejmá rizika mnozí aktivně pomáhali ve větších rodinách, jak další z nás vzali do své péče starší a nemohoucí osoby, jak nemálo studentů z našich řad vyrazilo na pomoc nemocnicím a pečovatelským domovům. Stálo to a dodnes stojí nemalé úsilí obětavců, kteří nabízejí své síly ve prospěch potřebných. Zatímco se politici hádají o to, kdo má větší zásluhy, vyrostlo mnoho bezejmenných hrdinů, kteří dobrovolně přijali trnovou korunu současné doby, aby

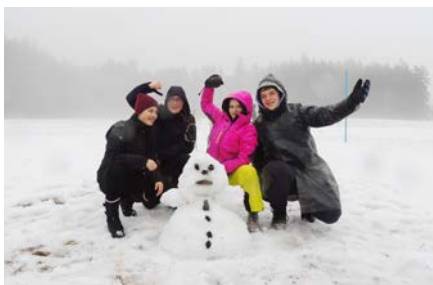
následovali svého Krále. Vědí, že se nedočkají ocenění a mediální pozornosti, přesto kráčí obětavě dál a v tichosti dorůstají do velikosti potřebné pro vstup do Nebeských bran.

Bude to fungovat i dál?

Je nutné oddělit zrno od plev. Něco se ale změnilo i v nás a záleží zase jenom na nás, zda to dobré zůstane a posílí nás, nebo půjde jen o chvilkové vzplanutí. Jsem ale přesvědčen, že nás to zocelilo a často i narovnal, že jsme schopni lépe rozlišovat opravdové hodnoty plynoucí ze vzájemné lásky a porozumění a chápeme, že darovat a sloužit je víc než hromadit jen vlastní majetek a atraktivní prožitky.

A jak to šlo ve Středisku Radost?

I ve Středisku Radost byl loňský rok jiný než ty předchozí. O jednotlivých etapách jeho průběhu se podrobněji dočtete v článku „Středisko Radost a koronavirus“. Některé věci ale stojí za samostatnou zmínku. Naše životní cesty jsou propojené. Když se loni na jaře ocitla většina z nás uzavřená ve svých domovech, ozývalo se mnoho z vás se svými osobními problémy. Někdy bylo možné pomoci, jindy bylo tou pomocí si o tom třeba jen promluvit. Ve vzduchu byl cítit vzájemný respekt a porozumění. Když pak na počátku léta došlo k uvolnění restrikcí, zažili jsme obrovský zájem o naše aktivity a touhu pomoci, byť to bylo provázáno mnoha oběťmi. Když jsme například budovali tábořiště, přijela na víkend pomoci skupina šedesáti dobrovolníků, tatínků i dětí, kteří v permanentním lijáku, promočení až na kost, neúnavně stavěli jeden stan za druhým. Někteří s nepřízní počasí počítali a dovezli si několik sad náhradního oblečení. Bylo to velmi nepříjemné. Ve vzduchu byla cítit ochota obětovat se pro druhé. Když jsme pak přebírali děti na tábor, velmi často nám rodiče s úsměvem říkali: „Prosím vás, už si je hlavně vezměte, potřebujeme si od sebe navzájem na chvíli odpočinout.“ Opětovali jsme úsměvy s velkým pochopením, většina z nás měla situaci doma podobnou. Výměna úsměvů v podtextu znamenala vzájemné objetí, které potvr-

zovalo, že jdeme společnou cestou a navzájem si věříme. Ve vzduchu byla cítit vzájemná důvěra. Během loňského roku visela nad naší prací spousta otazníků, které předznamenávaly i možné těžké finanční dopady. A i když většina našich dárců neměla doma finanční situaci zrovna jednoduchou, všichni ve své štědrosti pokračovali a objem darů se nezmenšil. Ve vzduchu byl cítit pocit sounáležitosti a odpovědnosti. A tak bych mohl pokračovat dál a dál.

A co naše děti?

Chcete to opravdu vědět? Nejsem si jistý, zdali je to k uvěření, ale stalo se. I v době nejtěžších restrikcí jsme navzájem komunikovali, někteří vedoucí se stali školními patrony těch, kteří potřebovali pomoci s učením, zatímco jiní hledali způsob, jak potěšit ostatní izolované jedince. Krásná touha pomáhat. Co se ale odehrávalo na táboře, to bylo naprosto unikátní. Na prvním běhu jsme nevěřili svým očím a uším a štípali se do ruky, zdali se nám to jen nezdá. Děti byly tak neuvěřitelně hodné, nezaznamenali jsme žádné větší konflikty mezi nimi ani stesk po domově, marodka zela prázdnotou a ani v předvečer olympiády nikdo nepožadoval ošetření či úlevu při sportování. Vedoucí byli naprosto pohodoví, nic pro ně nebylo problém a vše korunovali obětaví pracovníci kuchyně a výtečná strava z jejich rukou. Děti doslova visely na rtech sloužících kněží a užívaly si duchovní program. Bylo to něco jako „táborový ráj“. Na druhém běhu se sice situace trochu otočila směrem k normálu a na třetím běhu ještě více, nicméně celkově byly letošní tábory i setkání naprosto unikátní svou náladou, odhodláním a ze všeho tryskajícím láskyplným objetím všech účastníků navzájem. Moc se těším, co přinese rok letošní.

Co říci na závěr?

Několiokrát jsem v textu použil odkaz na současnou těžkou dobu, toto vyjádření nicméně není úplně přesné. Ačkoliv nemálo z nás zažívá touto dobou i bolest ze ztráty někoho blízkého či nepříjemné násled-

ky prodělaného onemocnění, ve vzduchu je cítit změna. A myslím, že ne zrovna k horšímu. Většina z nás dostala tu šanci a lépe pochopila smysl své pozemské životní pouti. Ochotněji vkládáme na svou hlavu trnovou korunu našeho Krále, která nám pomáhá lépe chápat opravdové hodnoty našeho žití. Jsme více ochotni nabídnout nezištnou pomoc druhým, dokonce se více obětovat pro druhé. V celé řadě událostí jsme měli možnost naučit se více oddělovat zrno od plev, pravdu od lži, lásku od nenávisti, a mohl bych pokračovat ještě dlouhým výčtem. Zkusme tento obrovský dar zhodnotit správným způsobem.

Vít Viki Kubíček
předseda Střediska Radost

Jak plynul čas v roce 2020

Čas v roce 2020 plynul tak trochu jako na houpačce. Začátek roku nenaznačoval jakékoliv problémy a účast na akcích byla vysoká. Pak ale přišlo "jaro 2020" a s ním postupně úplné pozastavení hromadných akcí, po dvouměsíčním útlumu jsme se nicméně počátkem léta mohli opět vrátit do téměř běžného režimu. Tento stav přetrvával až do poloviny října, kdy se hromadné akce opět pozastavily. To ale neznamená, že by se v našem společenství v dobách útlumu hromadných akcí nic nedělo. Naopak, na jedné straně jsme museli lépe plánovat organizaci aktivit, abychom dodrželi vládní nařízení o počtu účastníků, na straně druhé jsme pořádali více akcí, které nám pomohly vykrýt výpadek hromadných setkání. Část aktivit se také přenesla do online prostoru.

Zkusme si tedy připomenout hlavní události našeho společenství – hlavní aktivity Střediska Radost v roce 2020:

Celoroční pravidelná setkávání v menších skupinách i nepravidelné akce menšího rozsahu (neuvádíme termíny ani počty účastníků z důvodů značného rozsahu i složité dostupnosti dat), v dobách omezení setkávání také v online provozu

15. 1. a dále v periodě cca 1× za 3 týdny Setkání CHRTu: (zkratka pro uskupení vedoucích, kteří CHystají Rychle Tábor) účast v průměru 10–15 osob, o víkendech v Brně na Jamborce, věnováno formulaci základních úkolů okolo táborové ideje, programu, zápisníku a vůbec všemu, co s táborem souvisí

30. 1. – 2. 2. Pololetky 2020: účast 62 osob, tradiční zimní setkání na Americe, atraktivní herní a kreativní program

14.–16. 2. **Jarňáky 2020:** účast 32 osob, na Americe, za zimní atmosféry, téma Jaderný výbuch – téma, které nás neplánovaně připravilo na nadcházející dobu a účastníkům poskytlo cenné povědomí o ochraně proti jaderné kontaminaci, ale i nákaze

27. 2. – 1. 3. **Jarní Forward 2020:** účast 26 osob, školení mladších vedoucích na Americe, téma Noční hlídka, zážitkový i naučný program

13.–15. 3. **Velký CHRT na Americe:** pracovní i zážitkový víkend na Americe určený primárně pro vedoucí a technické pomocníky pro zajištění přípravy tábora 2020

17.–21. 4. **Velikonoční setkání 2020:** v početně omezené skupině dle nařízení vlády

30. 4. – 3. 5. **První květnová brigáda:** v počtu dle nařízení vlády, určená spíše rodičům s dětmi

7.–10. 5. **Druhá květnová brigáda:** v počtu dle nařízení vlády, určená technikům a vedoucím

15. 1., 25. 3., 27. 5., 9. 9., 25. 11. **Rada SR:** účast průměrně 10–15 osob, projednávání záležitostí chodu Střediska Radost, příprava a reflexe jednotlivých aktivit SR, kontrola přípravy táborů a řešení personálních otázek, reakce na úspěchy a problémy uvnitř SR

22.–24. 5. **Jarní obnova 2020:** účast cca 30 osob, praktické i pracovní setkání technických vedoucích na Americe

5.–7. 6. **Sportovní a pracovní setkání na Americe 2020:** účast cca 35 osob, zaměřeno na sport, práci a dohánění jarní nečinnosti

19.–27. 6. Stavěčky na Americe 2020: cca 75 zúčastněných osob, stavění stanů i dočasných staveb nutných pro úspěšný průběh táborů, příprava areálu, materiálu, kuchyně, marodky atd., včetně zábavních a herních programů, velká sobotní a nedělní výpomoc některých tatínek s dětmi

25.–27. 6. Rádcovské setkání na Americe v omezené verzi: účast cca 51 osob, setkání pro formaci a praktickou výuku rádců, školení praktikantů a instruktorů, komunikace mezi vedoucími a rádcí

27. 6. – 31. 8. Tábory na Americe 2020: 3× 14denní tábory dětí 9–16 let v průměru po cca 120 dětech, 1× týden dětí ve věku 6–8 let v počtu 80 dětí, 3× cca šestidenní tábory pro děti i s rodiči po cca 40 až 95 účastnících dle běhu. Včetně personálu a vedoucích prošlo v období letních prázdnin našimi tábory na 840 účastníků.

11.–15. 8. Výlet na vodě: vedoucí na výpravě, vodácký zážitek při sjíždění Vltavy

11.–13. 9. Záříjové pracovní setkání: účast 77 osob, opravy a údržba areálu na Americe, převedení na zimní provoz

2.–4. 10. Pracovní setkání na Americe: účast 21 osob, oprava střechy po pádu stromu, technické školení

16.–18. 10. Setkání HVLТ: setkání hlavních vedoucích letních táborů, účast v počtu dle nařízení vlády

27.–31. 10. Podzimní listí 2020 na Americe: účast pouze vybraných vedoucích, práce na školicím systému vedoucích a technické práce na objektu

28. 11. Školení vedoucích „u ombudsmana“ 2020: online forma, účast 74 osob, praktické i teoretické vědomostní kurzy pro praktikanty a vedoucí, stejně jako pro starší rádce, kvíz, dotazy

19. 12. Schůze Obce Střediska Radost tentokrát online: účast 92 osob, schválení zprávy o činnosti a hospodaření Střediska Radost za rok 2019, změna sídla SR

18.–20. 12. Astronomické setkání: účast v počtu dle nařízení vlády, tématem byla astronomie, především probíhající konjunkce Saturnu a Jupiteru

28.–31. 12. 2020 Vánoční setkání vedoucích na Americe: účast v počtu dle nařízení vlády, kouzelné dozvuky Vánoc na zasněžené Americe, trocha práce, radovánek a duchovních prožitků na sklonku roku 2020

Jde o neúplný výčet akcí, neuvádíme akce menšího rozsahu a pravidelné setkávání na různých místech. I tak je patrná bohatost našeho programu. Průběh jednotlivých akcí dokumentují články a fotogalerie na www.taborradost.cz, kde je možná malá exkurze na jednotlivá setkání i tábory.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na přípravě a průběhu našich setkání podílejí či je organizují. Bez jejich nezištné obětavosti by nebyla Radost radostí.

Středisko Radost v pandemickém ohrožení aneb akce a tábory trochu jinak

Koronavirový aspekt naší činnosti v letech 2020 a 2021

Aby bylo možné zvažovat reálné možnosti naší činnosti v roce 2021, je vhodné se nejdříve ohlédnout za vývojem situace ovlivněné nástupem pandemie koronaviru v loňském roce.

Rok 2020 jsme zahájili obdobně jako v posledních letech, kdy zájem o naše aktivity, především o pobytové akce v našem areálu v Orlických horách na Americe, převyšoval naše reálné kapacitní možnosti. Proto jsme nemohli uspokojit všechny zájemce například o podzimní (2019) ale i novoroční (2020) a pololetní (2020) setkání. Řešili jsme to zvýšenou četností dalších netradičních setkání, kde jsme navýšili kapacitu účastníků. Takto probíhala zima a start jara 2020 – setkání CHRTu, Pololetky, Jarňáky, Forward, Jarní obnova a další. Až do poloviny března jsme fungovali na plný výkon. Pak přišel celostátní lockdown a s ním i omezený počet účastníků na jednotlivých akcích. Respektovali jsme nařízená omezení, ale naše činnost i organizace setkání pokračovala dál. V omezeném počtu se uskutečnila Velikonoční setkání, oboje Květnovky či Sportovní setkání. Omezený rádcovský kurz jsme přesunuli dále do června, kdy už byla možná účast většího počtu osob, vysoká účast rodičů i dětí byla také na Stavěčkách. Zájem o tyto aktivity byl obrovský, naopak bylo velkým problémem stanovit spravedlivá kritéria pro přihlašování účastníků tak, abychom nepřekročili povolené počty osob.

Souběžně jsme chystali tábory ve formátu běžném každý rok, i když dlouho nebylo úplně jasné, za jakých podmínek a jakému

počtu účastníků to bude nakonec umožněno. Absolvoval jsem několik jednání s krajskou hygienou a posléze jsem prostřednictvím České rady dětí a mládeže komunikoval i s Hlavní hygieničkou ČR MUDr. Rážovou o tom, za jakých podmínek bude možné tábory organizovat. Postupem času začaly výhledy vypadat velmi dobře, takže už bylo jasné, že tábory bude možné za určitého organizačního upřesnění a materiálního dovybavení konat. Velmi obsáhle jsme také komunikovali s rodiči, kdy jsme jim nabídli možnost stornovat přihlášení dětí na tábor, které proběhlo v lednu, s vrácením plné částky, kterou již za pobyt uhradili. Byli jsme docela překvapení, když se z téměř 550 přihlášených účastníků odhlásilo pouze několik jednotlivců, ale zato jsme byli neustále kontaktováni dalšími rodiči, kteří si přáli ještě dodatečně přihlásit děti na tábor. Počítali jsme i s možným nepředpokládatelným vývojem situace, jako například s opětovným zákazem pořádání volnočasových aktivit či drastickým omezením počtu účastníků. Ke každé variantě jsme vypracovali scénář, který by byl v danou chvíli aplikován do organizace naší činnosti a především táborů. Rodiče byli seznámeni s jednotlivými variantami a museli podepsat několik formulářů k tomu, že v případě potřeby akceptují navržené krizové scénáře. Někteří členové rady střediska měli obavu, jak tyto nové aspekty obhájíme před rodiči a jak složité bude vysvětlování. Ukázalo se však, že mj. i díky obšírnému vysvětlení na našich webových stránkách nám rodiče plně důvěřovali a neměli problém potřebné formuláře podepsat anebo doplnit další lékařská vyšetření u některých dětí se zdravotními problémy. Hlavní starostí rodičů bylo, aby děti na tábor skutečně odjely.

Při stavbě tábora a plnění podmínek stanovených dozorující hygienickou stanicí jsme pak s vděčností vzpomínali na dary a dotace z minulých let, kdy jsme ze získaných peněz mohli zakoupit například dva velkokapacitní vojenské a dva rychlorozkládací nůžkové stany, které nám nyní pomohly vytvořit další, proti počasí odolná místa, kam bylo možné umístit menší dětské skupinky. Plnili jsme totiž požadavek, abychom v případě výskytu nákazy na táboře byli

schopni izolovat jednotlivé družiny, kterých máme běžně šestnáct, většinou po osmi dětech. A právě v této věci nám pořízené stany velmi pomohly, stejně jako nás v první půlce července ochránily před nepříznivým a deštivým počasím, které v té době panovalo. Obdobně jsme museli změnit organizaci dopravy na tábory tak, abychom dodrželi odstup mezi jednotlivými běhy požadovaných osmi hodin. S tím jsme ovšem udělali dobrou zkušenost, takže tento systém dopravy a následného nástupu na tábor použijeme minimálně i v roce 2021.

Tábory nakonec proběhly trochu jinak, než jsme si představovali. S úsměvem jsme slyšeli při přebírání dětí od rodičů věty typu: „Jen si je už prosím vezte, ať už jsou alespoň na chvíli z domu pryč! Všichni si už potřebujeme od sebe navzájem trochu odpočinout!“ Samotné tábory pak byly v jednom aspektu velmi zvláštní: Děti byly neuvěřitelně hodné a kázeňské problémy velmi výjimečné, stejně jako stesk po domově. Nepamatuji si takový rok, kdy by marodka po celou dobu běhu zela prázdnotou, nebyly nějaké úrazy či výjezdy k vyšetření. Vedoucí byli semknutí, ohleduplní, zapálení. První běh táborů byl něco jako „táborový ráj“, i když nevím, jestli by nám takový ráj brzy nezevšedněl. Na dalších bězích už se sice postupně situace narovnávala, nicméně pořád byla proti ostatním rokům naprosto výjimečná. Na třetím běhu nás trochu potrápila zkušenost, kdy se týden před začátkem tábora potkala skupina účastníků z několika rodin, v níž byl přítomen i jeden nakažený sourozenec. Část účastníků proto přijížděla až po ukončení povinné karantény, ačkoliv dotčený infikovaný sourozenec nakonec zůstal jediným nakaženým ze skupiny. Další běhy, Jitřenka a tři běhy Táborů rodin, pak už byly bez problémů. Jedinkrát mi zatrnulo ve chvíli, kdy za mnou na druhém běhu přišla zdravotnice, zkušená lékařka s mnohaletou praxí u dětí, že má na ošetřovně malého Filípka s horečkou a bolestmi dutiny nosní, srážení teploty medikamenty nezabíralo a ona měla podezření na nákazu covidem. Přistoupili jsme tedy k předem dohodnutému krizovému scénáři a mimo jiné zavolali rodičům s požadavkem

transportu dítěte z tábora k testu na covid. Okamžitě přijel chlapcův ustaraný tatínek, situaci jsme mu popsali a vysvětlili potřebné kroky. Z jeho strany byla vidět velká ochota a připravenost pomoci s řešením obtížné situace, pro nás to zase byla krásná ukázka vzájemné součinnosti v nelehké chvíli. Napjatě jsme očekávali výsledek testů. Přišel ani ne po třech hodinách – a nešlo o covid, ale o zanícený zub! Všichni jsme si hlasitě oddechli a byli moc rádi, že jsme nemuseli poslat všechny děti domů do karantény. Mnohem ochotněji jsme pak prováděli veškeré dezinfekce a ozónování společných prostor i jiná opatření k prevenci rozšíření případné nákazy. Až tak moc, že jsme se s Jáchymem chtěli i přes zákaz a varování na přístroji podívat, jak takové generování ozónu funguje. Vskutku jsme se podívali – a co vám budu povídat, bylo to nádherné, jak to uvnitř jiskřilo! Výsledkem ovšem bylo, že jsem ten den už nebyl schopen říci jediné slovo a Jáchym odpadl mezi chatkami a probral se až za několik hodin. Teď už víme, že zírat do ozonovače při zapnutém maximálním výkonu není zrovna optimální a varování na přístroji s lebkou a zkříženým hnáty tam taky není nadarmo. Inu, vlastními chybami člověk dochází k ponaučení nejrychleji.

V září jsme pak jeli zase plnou parou vpřed a také účast na našich akcích byla vysoká. Tak tomu bylo až do poloviny října, posléze přišlo opět nejdříve početní omezení účastníků našich akcí a pak až do současné doby (únor 2021) trvající úplné pozastavení hromadných akcí nad limity počtu účastníků dle epidemiologických restrikcí. To vše až do zlepšení situace. Nicméně organizační a pracovní aktivity v našem Středisku fungovaly a fungují dále, jen s omezeným počtem účastníků, celá řada aktivit se navíc přesunula do virtuálního prostoru a snažíme se s dětmi nadále pracovat a udržovat kontakt. V prosinci jsme také uskutečnili některá hromadná vysílání z improvizovaného studia na Jamborce, jako bylo třeba školení vedoucích či schůze Obce SR. V současné době fungujeme a plánujeme další aktivity s dětmi, hned, jak nám to epidemiologická situace dovolí. Už se na to moc těšíme.

Výhled pro naši činnost v roce 2021

Výše uvedeným obsáhlým popisem naší situace v roce 2020 jsem chtěl nastínit náš možný výhled do roku 2021. Pracujeme naplno na běžném scénáři naší činnosti, tak jako každý jiný rok. Pokud bude nutné naši činnost vlivem epidemické situace jakkoliv omezovat, budeme to řešit podle konkrétního času a situace. Loňský rok nám ukázal, že tento přístup je možný a že jsme ho zatím ustáli jak finančně, tak i organizačně. Určitě to přinese nové problémy, materiální nároky a hlavně nutnost nastolit nové návyky při organizování našich aktivit. S tímto vědomím se chystáme na obnovení pořádání našich akcí, jakož i táborů.

Vít Viki Kubíček

Příprava na nečekané události – Jaderný výbuch na Americe

Předjarní setkání „Jarňáky na Americe“ bývají v posledních letech velmi specifická. Jedná se o víkendová setkání, obvykle za ztížených povětrnostních podmínek a s menším počtem vybraných účastníků. Podmínkou účasti je většinou také dobrá fyzická a psychická odolnost. Vedení těchto akcí je navíc přidělováno mladším vedoucím, kdy je možné s tématy setkání a jejich průběhem více experimentovat. Již jsme zažili například Boj o přežití, kdy jsme stanovali na sněhu při teplotě $-17\text{ }^{\circ}\text{C}$ a řešili reakce na simulované těžké noční zranění jedné z účastnic po pádu stromu v lese, nebo jsme se ocitli uprostřed vyšetřování v Orient Expressu a hledali mezi sebou pachatele zločinu. Obě akce s sebou nesly velmi vysoké nároky na zvládnutí fyzicky i psychicky stresové situace. Obě pak znamenaly silný a nezapomenutelný zážitek pro účastníky.

Vedení Jarňáků 2020 si vzali na svá bedra Kuře s Trimrem, což už dopředu avizovalo náročnost koordinace od garanta setkání pro jejich neortodoxní přístup. Jako téma si zvolili „Vlast volá, potřebujeme tě“ aneb „Jaderný výbuch na Americe“. Volnou inspirací jim byl i seriál Černobyl. A téma to bylo opravdu náročné. Kuře s Trimrem jej nicméně dokázali výborně zpracovat. Nikdo z nás v tu chvíli netušil, jak mnoho bude tato zkušenost pro účastníky znamenat v dalších týdnech, kdy se ochrana před jadernou kontaminací nebude příliš lišit od ochrany před nákazou koronavirem.

A jak to vlastně bylo? Vyprávění přímého účastníka setkání:

„Když jsme přijeli v pátek pozdě večer na Ameriku, která byla v té době na rozdíl od zbytku republiky zasněžená, zjistili jsme, že část území, kterým jsme prošli, byla zamořena jaderným spadem. Proto jsme museli nejdříve projít dekontaminací, což znamenalo obléci se

do neprodyšného ochranného oblečení, a nasadit si masku a takto oděni projít v mrazu dekontaminační branou, v níž na nás ze všech stran stříkal neutralizační roztok. Nebylo to zrovna příjemné. Taky jsme museli pochopit, že vzhledem k situaci je náš pohyb omezen a ocitli jsme se ve vojenském režimu. Večeři jsme ještě dostali, ale jinak jsme se museli naučit základním pravidlům vojenské disciplíny, včetně reakcí na jaderné nebezpečí. Nakonec jsme byli potěšeni, když jsme mohli před půlnocí ulehnout v improvizovaných kasárnách vytvořených úpravou Sednice.

Potěšení ovšem netrvalo dlouho. Ve čtyři ráno prořízla noční ticho řvoucí siréna, která byla doplňována občasným hlášením o jaderném poplachu. Bleskově jsme museli vyběhnout do mrazivé noci na nástup, kde nám bylo sděleno, že nedaleko nás došlo k jadernému výbuchu a jedinou naší nadějí na zachování vlastního života je okamžitý zrychlený přesun do nezamořené oblasti. Vyrazit na pochod jsme museli do několika minut. Jak dlouho budeme na cestě ani jak daleko půjdeme, nám nebylo sděleno. Tryskem jsme se vrátili do kasáren, kde nás po celou dobu provázela ječící siréna, která značně narušovala naši psychickou stabilitu. Do batohů jsme nacpali jen nejnnutnější věci, přičemž jsme museli počítat s nutností později zničit oblečení, které máme na sobě. Mohli jsme nafasovat jídlo z širokého výběru, který byl pro nás přichystán v kuchyni, z dobrot i zvláštního jídla, třeba kostiček uzeného špeku. Vybrat jsme si mohli, co jsme chtěli. Ale vše se nám muselo vejít do malého igelitového sáčku. Holky braly většinou čokolády, kluci zase salámy a špek. Na chleba už nezbylo moc místa. Až později jsme pochopili, jak důležité je uvažovat o skryté energii v jídle, které si s sebou na cestu bereme.

Za pár minut už jsme byli na cestě. Ze začátku mráz a sníh, později chlad a vlhko se staly našimi společníky při nočním putování. Čekaly nás všelijaké úkoly – ošetření zraněného, orientace v noční krajině a spousta dalších. Postupně se rozednilo, šli jsme cestou necestou dál i po celé dopoledne. Když jsme urazili asi šestadvacet kilometrů, bylo už před polednem a došli jsme ke srubu s ohništěm.

1. běh tábora

1. běh tábora

Byli jsme vyčerpaní, unavení a sotva pletli nohama. Představa, že nás čeká další dlouhý pochod, nás přiváděla k šílenství. Když se pak najednou objevili (prý náhodou) Pavlík, Mates a Viki, vytušili jsme, že to horší nás teprve čeká. A taky že ano. Prý přivezli něco k jídlu. Syrové maso plné tuku, žebra jako právě odříznutá z prasete. Každý z nás dostal kousek a měli jsme si pochutnat. Ale i příprava ohně nám dala zabrat – kdo to nezažil, nepochopí. Opéct špekáček umí každý, ale donuťte syrové maso, aby se vám na prutu upeklo dřív, než vy do ohně upadnete únavou! Někteří to vzdali. S nadějí na vysvobození jsme se odšourali k protějšímu svahu, kde byla zřízena provizorní střelnice, a my trénovali obrannou střelbu ze vzduchovek jak na terč, tak na siluetové padáky. Ale zkuste vyčerpaní a vystresovaní střilet přesně na něco v dálce, když únava kalí vaše vnímání a žaludek se brání tomu, co jste mu před chvílí poslali. A to ještě nebylo všechno! O kousek dál jsme zjistili, že kolem nás je nebezpečné území a vrátit k ohništi se musíme bez doteku země. Měli jsme sice lana a slacklinu, ale jak se na nich udržet? V tu chvíli jsme cítili, že peklo je proti tomuto rájem. Zprvu jsme ani nevěřili, že to nakonec zvládneme. Radost z úspěchu ale netrvala dlouho. Vidina cesty zpět na Ameriku, která byla již údajně dekontaminovaná, tedy dalších dvacet šest kilometrů zrychleného přesunu, který jsme měli zvládnout do půlnoci, už jen zapadala do šílenství celého dne.

Ale sláva, po nástupu a přípravě na odchod jsme byli pochváleni od velitelů Kuřete a Trimra i štábních důstojníků Matese, Pavlíka a Vikiho. Odměnou za prokázanou odhodlanost a hrdinství při záchraně celé jednotky nám byla nabídka přesunu na Ameriku motorovými prostředky. Ta úleva, ta radost, přežili jsme! Po výborné večeři ve vyhřátých kasárnách – Sednici jsme absolvovali rozbor situací celého dne a možných správných řešení. Posléze jsme se mohli odebrat do kasárenského kina a za obsírného vysvětlování specifických aspektů vojenského života, prokládaného Vikiho vzpomínkami na jeho vlastní vojenskou službu, jsme sledovali propagandistický film „Copak je to za vojáka“, po kterém jsme se odebrali do

zasloužené říše krásných snů. Neděle pak již proběhla v klidu, jen protkaná doznívajícími prožitky z předchozího dne, jakož i dalšími Vikiho historkami z vojáckých let, včetně popisu tehdejšího nácviku obrany proti jadernému ohrožení v rámci Varšavské smlouvy.

Bylo to peklo. Kdepak, peklo je proti tomu dovolená v ráji! Ale stálo to za to. Kdo to zažil, pochopí. Kdo nezažil, může jen toužit, aby to zažil.“

Konec vyprávění.

Poznámka na konec: Nikdo z nás tehdy netušil, že za pár týdnů začneme prožívat tvrdou realitu, která bude obdobou tohoto našeho setkání, jen v mírně odlišném provedení: Místo masek roušky. Omezení pohybu a polovojenský režim. Omezení nákupů a rozvažování nad volbou nejnужnějších prostředků k životu. Ohrožení našich blízkých. Liduprázdná města i vesnice a život v izolovaných bytech či domech. Silnice a cesty bez aut i pocestných. A tak bychom mohli pokračovat dál a dál...

Až teď si uvědomujeme, jak velkou školou pro nás bylo toto setkání, které nás připravilo na události nadcházejících týdnů a měsíců našeho života.

zapsal i prožil Matěj Mates Postolka

Duchovní život ve Středisku Radost

Trocha poučení

Duchovní život ve Středisku Radost má své specifické rysy. Na jednu stranu je nesmírně krásné jej pozorovat či být jeho součástí, na druhou stranu je docela nevyzpytatelný a není zde nouze o překvapení. Zde navážeme na loňské vysvětlení duchovního života jako jednoho z pilířů naší práce s dětmi.

Loni jsme se na tomto místě pokoušeli vysvětlit, co vlastně duchovním životem v našem společenství myslíme. Konstatovali jsme, že na pozadí denního programu, her i bohoslužeb, jde o boj každého z nás o vlastní duši, o nalezení té správné cesty k našemu Pánu, o přijetí této cesty za vlastní. Tato cesta má mnoho podob, stejně jako každý z nás vnímá obsah slova „láska“ v trochu jiném, velmi osobním pojetí. Vzájemně se na této cestě doprovázíme a nenásilnou formou si předáváme zkušenosti.

Jaká je ale role našich kněží sloužících u dětí a mládeže? Zkuste na chvíli přimhouřit oči a představte si, že na vás leží díl odpovědnosti za ty, kteří jsou vám na nějaký čas svěřeni do rukou. Do rukou, od kterých se očekává, že vhodnou formou nasměrují kroky svěřených duší tím správným duchovním směrem. Je navíc velmi pravděpodobné, že nebudete mít šanci poznat, ale ani hodnotit, úspěchy a neúspěchy svého působení. To je těžký úkol. A co víc, nikdy nepřijede stejná parta, málokdy je tento „pytel blech“ v klidném stavu, všichni vám v lepším případě tykají a často se vyjadřují velmi familiárně a dávají k dobru vaše nechtěné přešlapy. Na druhou stranu, ač se to někdy nezdá, hltají každé vaše slovo, aby je podrobili svému pohledu a poznání, překypují upřímností a touhou po pravdě, slovo Láska pro ně ještě nezevšednělo pod nánosem prachu prožitých zkušeností a jsou ochotni bojovat za své rodící se ideály. Pro toho, kdo se nebojí nabídnout ostatním sebe sama jako cestu k víře, kdo se nepotřebuje

opájet pochvalami a falešnou úctou druhých, pro toho, kdo snese prostořekost a někdy i tvrdou upřímnost dětí, je to KRÁSNÁ PRÁCE A ZÁSLUHA, která se cení obzvláště při vstupu do věčnosti. Taková je ve zkratce služba našich kněží, našich skvělých kněží. Jejich charisma i pokora jsou pak klíčem i k těm nejzajatvřejším srdcím.

A o překvapení u nás není nouze. Bylo potěšující, když byl v době, kdy jsme na Americe byli jen v malém počtu, bez možnosti slavení mše svaté a navíc v sestavě techniků, vznesen velmi nekompromisní požadavek na „nějakou formu“ nedělní bohoslužby. Rovněž potěšilo, když se někteří členové našeho společenství v době, kdy byly kostely uzavřené, urputně dožadovali kontaktů na naše kněze. Podobné bylo nadšení z velikonočních zdravic otců Jarka, Romana, Vojtyho, Charlieho, Zajíčka a dalších.

Návštěva otců biskupů na táboře

Velmi si vážíme také podpory, které se nám dostává od našich otců biskupů. Sídlem sice patříme do Brněnské diecéze, ale většinu svých aktivit provozujeme v diecézi Královéhradecké, do které patří i rektor naší kaple na Americe o. Josef Zajíček Suchár z Neratova. Mnozí z vás tak vzpomenu na opakované návštěvy biskupů Vojtěcha Cikrleho, Jana Vokála a Josefa Kajneka v minulých letech. Tyto návštěvy byly vždy nejen obohacením a inspirací pro děti, ale i podporou pro nás vedoucí.

A tak i v roce 2020, na druhém běhu tábora, k nám zavítaly návštěvy otců biskupů Vojtěcha Cikrleho a Josefa Kajneka, kteří ukrojili ze své dovolené a podstoupili i epidemické riziko, když mezi námi strávili část svého drahocenného času. Snažili se dětem předat kus sebe sama, když je doprovázeli při modlitbě či s nimi besedovali o své životní cestě ke Kristu, lemované celou řadou veselých příhod a zážitků. V kostkovaných košilích a s neustálým úsměvem na rtech pomáhali dětem pochopit, že biskup není jen osoba s mitrou na hlavě a berlou v ruce, ale především někdo, kdo žije podobný život jako my, ale svou neúnavnou službou pomáhá narovnat kostrbatou cestu

do Božího království pro ostatní. A až to někdy nedáváme dost zřetelně najevo, jsme jim za to velmi vděční.

Trocha statistiky

Jako každoročně zde uvedme, kdo v roce 2020 zajišťoval duchovní službu na táborech a akcích během roku. I v roce 2020 nás provázelo stěžejní trio o. Josef Zajíček Suchár s o. Jaroslavem Čuprem a o. Romanem Kubínem, čím dál častěji doplňované o. Ondrou Kuncem, a my se s vděčností skláníme před jejich obětavou službou našemu společenství. Díky Pane za jejich službu!

Rektorem naší kaple a osobou odpovědnou za duchovní službu ve Středisku Radost je pověřen o. Josef Zajíček Suchár, který také zajišťoval nedělní bohoslužby o prázdninách a na některých akcích. Službu na bězích zajišťovali: 1. běh první týden o. Vojtěch Vojty Loub, druhý týden pak o. Stanislav Pacner, 2. běh první týden o. Alois Lola Heger, 2. týden o. Roman Kubín, na 3. běhu první týden o. Ondra Kunc, druhý týden o. Tomáš Charlie Žižkovský, 4. běh o. Pavel Hardy Liška a o. Karel Moravec, 5.–7. běh táborů rodin svými návštěvami obohatili o. Jan Pitřinec, o. Martin Holík, o. Ondra Kunc, o. Tomáš Hoffmann a o. Josef Novotný. O. Jaroslav Čupr se navíc postaral o výchovné působení na naše vedoucí během formačních akcí.

Na závěr...

Kněžská služba je v rozměru Střediska Radost opravdu důležitou a často nevyzpytatelnou službou. I proto jsme za ni velmi vděční. Z tohoto pohledu bych vás rád poprosil o modlitbu za naše kněze, aby měli dostatek Boží milosti pro své povolání i sil ve své službě a náš Pán je za to odměňoval svou Božskou radostí a láskou. Děkujeme.

Vít Viki Kubíček, o. Josef Suchár a o. Jaroslav Čupr

669... aneb o čem byly tábory 2020

Je již dobře zažitou tradicí, že každý rok provází naše tábory nová ideová linka – „Idea“, ke které se pak vztahuje i další program tábora. Ačkoliv jste někteří o té loňské třeba už slyšeli od dětí, neuškodí si o ní něco přečíst i od její autorky:

Na loňském táboře jsme se ocitli v okupovaném Protektorátu Čechy a Morava. V době, která přinesla víc zlého než dobrého. Všichni to měli tehdy těžké, obzvláště Rachel. Mladá židovka, která dříve žila spokojeně s rodiči. Vlastnili malý krámk s knihami, kam chodila spousta známých, pořádali čtení a večírky. Po obsazení Československa jim však nacisté obchod zabavili, rodiče museli začít pracovat v továrně, dostávali čím dál menší přídělky jídla a každý den museli čelit nadávkám a posměškům pro svůj židovský původ. Rachel tyto útoky prožívala ve škole, kde se jí spolužáci neustále vysmívali kvůli tomu, že je Židovka. Naštěstí ale měla německého kamaráda Hanse, který se jí vždy snažil zastat. I tak to ale bylo k nesnesení. Lehká tato doba nebyla ani pro nás, Racheliny kamarády. Začali jsme proto snít o světě za hranicemi Čech, kde bychom mohli žít svobodně a bez předsudků.

Jednou se nám do rukou dostal dopis od neznámého muže, který se rozhodl náš sen o svobodě proměnit ve skutečnost. Spravil nás o možnosti odjet z Československa do Anglie. Poradil nám, jak se tam dostaneme a co vše je třeba zařídit. Průběžně nám dával instrukce, abychom byli na cestu připraveni. Museli jsme sehnat povolení k vycestování, obstarat si dostatek jídla a šatů na cestu, zabalit si kufry, naučit se anglicky, seznámit se s anglickými zvyky, vydělat peníze na jízdenku vlakem do Británie a spoustu dalšího.

I přes množství překážek jsme nakonec dorazili do Anglie, kde jsme však ještě museli najít své náhradní rodiny, s nimiž jsme poté přečkali válku. Podařilo se! A co víc, někteří z nás se po konci války mohli vrátit zpět do Československa. Byla mezi nimi i Rachel, jež se

mohla znovu shledat s Hansem, který jí pomáhal s útekem, ale sám zůstal v Čechách. Ani on ale nevěděl, kdo byl ten tajemný zachránce...

... Až mnohem později jsme se s Rachel dozvěděli, že nás zachránil sir Nicholas Winton.

Tehdy devětadvacetiletý bankovní úředník Nicky, který v roce 1938 přijel na dovolenou do Prahy, si možná dříve než většina ostatních uvědomil vážnost situace v Evropě, jež se postupně oblékala do nacistického hávu.

Rozhodl se, že zasáhne. S pomocí své rodiny a několika přátel začal místo odpočinku organizovat přepravu co nejvíce, převážně židovských, dětí do bezpečí ve Velké Británii. To vůbec nebylo snadné. Bylo potřeba sehnat náhradní anglické rodiny, jednat s úřady, zajistit dopravu. Občas musel podplácet úředníky nebo falšovat doklady. Čas ale rychle plynul. První vlak s dětmi vyrazil z Prahy den předtím, než nacisté obsadili celé Čechy a Moravu. Poslední vlak, jenž měl Prahu opustit prvního září 1939, už neodjel – začala válka. Z 250 dětí, které jím měly jet, se konce války dožily zřejmě jen dvě.

Nicholas Winton se vrátil do Anglie, bednu se svými poznámkami strčil na půdu a o celé věci se nikomu ani slovem nezmnínil. Po padesáti letech bednu objevila jeho žena a postarala se o zveřejnění veškerých podkladů. Její manžel se tak mohl znovu setkat s některými z 669 dětí, kterým zachránil život. Ačkoliv se Winton nikdy nedomáhal Nobelovy ceny za mír, je jeho příběh ukázkou toho, že „když něco není nemožné, musí existovat způsob, jak se to dá uskutečnit“. Sir Nicholas Winton zemřel v roce 2015, bylo mu 106 let.

Pro leckteré účastníky táborů 2020 se tak Nicholas Winton stal životním vzorem, jeho ochota pomoci bezmocným a následný život bez potřeby ovací za záchranu 669 životů transportovaných dětí je pro nás všechny velkou výzvou.

Anežka Agáta Koutná

Vzpomínka na Jitřenku 2020

Taky už jste se dostali do té fáze, kdy se podíváte na staré fotky nebo film a zarazí vás, kolik lidí se vměstná na jedno místo, aniž by kterýkoliv z nich měl alespoň roušku? Někdy je to až k nevíře. Stejně tak když si vzpomenu na tábory 2020, připadá mi to spíš jako sen, než aby to mohla být, vzhledem k dnešní situaci, opravdu realita.

Vlastně už tehdy nám to připadalo trochu jako zázrak. Po celém tom maratonu příprav, okořeněném spoustou nejistot a faktem, že vše muselo probíhat online, po hodinách vymýšlení, jak vyhovět vládním opatřením, a po všech změnách na poslední chvíli jsme se najednou ocitli uprostřed tábořiště. A věci byly (až na těch pár opatření) téměř normální. Tím nemyslím klid, ale standardní táborový spád a cvrkot.

Všechny nemoci se nám vyhnuly a nejnakažlivější byla ta dětská radost. Hráli jsme si, smáli se, spali ve stanu, běhali do tůňky, sportovali, chodili do lesa, zpívali, modlili se, hráli scénky. A u toho všeho každý trochu lépe poznal sám sebe, posunul svoje schopnosti a dovednosti o kousek kupředu, našel nové kamarády, vnímal přírodu kolem a s pomocí Boží se po tom týdnu na Jitřence vrátil o kus větší. Tahle velikost se ale neměří na centimetry. Povyrostou tak malí táborníci i velcí vedoucí. Nebo možná naopak – někteří starší členové vedení výrazně omládnou. Vždyť na kterém jiném táboře musíte sečíst věk všech deseti členů nejmladší družiny, abyste se přiblížili k letům našeho věkem (nikoli duchem) nejstaršího vedoucího. Jitřenka má podle mě jedno veliké kouzlo: prostupuje napříč generacemi. Nemluvím jen o rozdílech děti vs. vedoucí. I ve vedení je to krásně namícháno a rozloženo od patnácti po pětadesát. Ale co je to proti Ajaxovi (to je drak, se kterým jsme letos Jitřenku prožívali). Ten má úctyhodných sto třicet dva let a stále je na draka teprve mladíček. Takže jsme si s ním i s princem Jiřím, princeznou Jitřenkou, a vlastně i s babou Mračenicí užili spoustu legrace a zábavy.

Děkujeme za to každému, kdo se na Jitřence jakkoliv podílel, jakož i dětem a také jejich rodičům za to, že nám svoje děti svěřili.

Eliška Bety Škrobová

Přihlašování a cena táborů 2021

Přihlašování na akce a tábory

Pokud jste přihlašovali děti na letošní tábory, nemohli jste si nevšimnout velké změny. Máme nový přihlašovací portál. Funguje pro tábory i pro akce během roku a do budoucna je v něm vymyšlena spousta dalších funkcionalit – správa členství ve Středisku Radost, rozesílání zpravodaje, evidence plateb apod.

Jedním z impulzů k této změně byla i loňská situace před samotnými tábory, kdy jsme museli velmi rychle a flexibilně reagovat na situaci způsobenou epidemií koronaviru a podmínkou pro účast na táboře bylo doplnění celé řady dokumentů. Nahrávání souborů online si tedy mnozí z vás mohli vyzkoušet už loni. A šlo vám to skvěle!

Většina z vás už ví, že přihlašovací portál Střediska Radost nově najdete na www.prihlasovani.cz.

Nový portál umožní zpracovat všechny přihlášky komfortněji a pouze v online verzi. Abychom ovšem i elektronickou přihlášku mohli považovat za právně závaznou, táborníka vždy přihlašují rodiče a nemůže se přihlásit sám, jak tomu v minulosti občas bývalo. Úplně také upouštíme od zasílání dokumentů poštou – potřebné dokumenty se generují v přihlašovacím portále, vy si je vytisknete a potvrdíte, popř. necháte potvrdit například lékařem, a čitelně naskenované dokumenty pak následně nahrajete přímo do jednotlivé přihlášky na portále. Předání originálů dokumentů při nástupu dítěte na tábor je pak nutnou podmínkou jeho účasti na táboře.

Přihlašovací portál je vyroben na míru přímo pro nás, tak aby odpovídal našim potřebám a procesům a také aby splňoval nároky na bezpečnost a ochranu osobních údajů. Věříme, že nám i vám se s ním bude dobře pracovat. Pro usnadnění práce s přihlašovacím portálem jsme pro vás připravili průvodce přihlašování na akce a tábory jak v textové verzi, tak i v podobě videonávodu, přičemž vše je dostupné

4. běh tábora

4. běh tábora

na www.taborradost.cz/tabory, kde naleznete také spoustu dalších informací.

A kdo za tím vším stojí? Máme „přísně zakázáno“ to zveřejňovat, takže se alespoň pokuste představit si, kolik funkcionalit je naprogramováno za každým jednoduchým políčkem. Pro zajímavost – momentálně jsme asi na jedenácti tisících řádků kódu (a to zdaleka nejsme u konce). Čas, energie a především srdce do toho vložené se spočítat nedají – vše je totiž vytvořeno s myšlenkou na ty, kterým má tato databáze sloužit.

Cena táborů 2021

Jak jste si jistě v této nelehké době všimli, úroveň cen zboží, služeb a vůbec většiny komodit, které jsme nuceni při pořádání akcí a táborů nakupovat, neustále roste. V loňském roce se vlivem pandemické situace výrazně zvýšila cena základních potravin a prognóza vývoje v letošním roce předpokládá velmi podobný, ne-li horší vývoj cen vlivem celosvětové absence zahraničních pracovníků v zemědělství. To se projevuje výrazným zvyšováním nákladů při organizaci našich akcí a táborů.

I když se snažíme ušetřit, kde se dá, nejsme schopni vyrovnat nárůst cen způsobený inflací. Proto jsme se rozhodli i letos narovnat cenu tábora s ohledem na inflaci i další vlivy na tvorbu cen. Navýšení ceny je přibližně 6 % a koriguje především změny v cenách potravin v letech 2020 a 2021. Rodinám, které jsou ve finanční tísní či aktuálně řeší nějaký finanční problém, můžeme v odůvodněných případech poskytnout slevu či rozklad plateb. Informace najdete na přihlašovacích stránkách www.taborradost.cz, popř. napište na ekonom@taborradost.cz. V budoucnu při překročení hodnoty dvou set korun na ceně tábora od poslední korekce v důsledku inflace předpokládáme opětovnou úpravu cen.

Vít Viki Kubíček

Výlet na vodě

Loňský rok byl zvláštní a ovlivněný nejrůznějšími okolnostmi. I přesto jsme na začátku roku začali plánovat akci, kterou jsme chtěli zažít jako akci Střediska Radost, ale „mimo půdu Ameriky“. Dlouho nám trvalo, než jsme se shodli na místě a aktivitách, kterým se chceme věnovat. Nakonec se však podařilo a celá naše skupina deseti lidí (vedoucích z Radosti) se domluvila na návštěvě Českého Krumlova. Hlavním bodem programu bylo sjíždění Vltavy na lodích z Vyššího Brodu do Krumlova.

Před prázdninami jsme doladili detaily, poté strávili někteří i měsíc a půl na táboře Radost, a v úterý 11. srpna 2020 jsme se vydali na cestu. Vyjžděli jsme dvěma auty brzy ráno z Brna směr jižní Čechy. Po příjezdu do kempu Nové Spolí jsme postavili stany a vydali se na prohlídku krásného Českého Krumlova. Prošli jsme město, pokochali se výhledy a dokonce šli „pracovat“ do grafitového dolu. Nakonec jsme ani krumpáče nedostali a dozvěděli se, že jde jen o prohlídku, při které se dozvíme mnoho zajímavých věcí. Po návratu do kempu jsme si uvařili večeři, poseděli u ohně a šli spát, abychom byli vyspalí na následující den.

Druhý den byl hned náš nejlepší. Všichni jsme se na něj moc těšili. Pro některé to byl první zážitek na řece, ale myslím, že všichni jsme ho zvládli s bravurou. Naše flotila se skládala ze tří „plastáků“ a jednoho raftu pro čtyři lidi. Prvních pár jezů bylo jednoduchých, takže se nikdo necvakl, ale nakonec jsme se i toho dočkali. Jezy v Českém Krumlově byly zrádné, proto se jedna naše kanoe vykoukala hned několikrát. Všichni jsme ale přežili ve zdraví a nabyli mnoho nových dojmů a zážitků. Cestu zpátky do kempu jsme měli jednoduchou, protože nás odvezl ochotný pán, který nám loď půjčoval. Všichni jsme byli po náročném dni unavení, ale šťastní.

Další dny sice byly na zážitky chudší, ale vzpomínat na ně budeme také v dobrém. Třetí den jsme si trochu přispali, složili stany,

odjeli z kempu a našli si dokonalé místo na vaření oběda u rybníka, o kterém už ani nevíme, jak se jmenoval a kde přesně byl. Po obědě jsme nedaleko našli venkovní koupaliště a jeli se tam vykoupat. Odtud nás ale vyhnal déšť, takže jsme se museli přesunout do dalšího kempu Štílec. Večer jsme si ovšem udělali retro večer, při kterém jsme vytáhli kytaru a pěkně si zazpívali.

Poslední den jsme vyrazili na výlet na zříceninu hradu Dívčí Kámen. Byl to poslední, pohodový den, který jsme chtěli zakončit cestou zpátky domů. To se ovšem nepodařilo kvůli technickým problémům na našem výletovém autě, takže se domů vydalo jen druhé, „bezproblémové“ auto a polovina výpravy ještě zůstala na místě do dalšího dne. Ubytovali jsme se v kempu s umělým kanálem v Českém Vrbném, kde mají imitaci divoké řeky. Toho jsme nelitovali, protože jsme se mohli podívat, jak se správně jezdí na kanoi nebo kajaku (ne jako my na Vltavě ☺). Před polednem jsme se nakonec mohli vydat na cestu a v pořádku jsme dorazili do Brna.

Byl to náš výlet, který jsme si zvládli sami naplánovat a zorganizovat, byť se odehrál pod záštitou a za finanční podpory Střediska Radost. Je samozřejmé, že měl hodně much, ty ale do budoucích let vychytáme. Těšíme se, že se na podobnou cestu vydáme i letos!

za skupinu vedoucích Klárka Pecháčková

Získané dotační tituly a dary 2020

Dotace

Tak jako každým rokem jsme i v roce 2020 žádali státní instituce i místní samosprávy o finanční podporu naší činnosti. Tyto instituce pak, dle svých kritérií a vlastního ohodnocení kvality našich projektů a charakteru naší práce s dětmi a mládeží, rozhodly o výši své finanční podpory. V roce 2020 však nastala složitá situace, protože počátek pandemie na jaře zapříčinil velkou finanční nejistotu ve veřejném sektoru. V plné výši jsme obdrželi dotační tituly od Města Brna ve výši 100 tis. Kč a od Ministerstva školství ČR ve výši 250 tis. Kč. Ačkoliv jsme obdrželi přiznání dotace také od Jihomoravského kraje, vzhledem k finanční situaci v oblasti veřejných dotací měla v tomto případě nakonec částka nulovou výši. Je nutno uvést, že i přes tyto potíže nám poskytnuté finanční částky velmi pomohly překonat těžké období i zvýšené nároky na hygienické zabezpečení akcí a táborů. Za takto vyjádřenou podporu naší práce srdečně děkujeme.

Jednalo se o tyto dotační tituly:

- Neinvestiční dotace Jihomoravského kraje – požadavek 200 tis. Kč + naše spoluúčast 200 tis. Kč – „Oprava havarijního stavu nově nakoupených budov a pozemků“. Tato dotace nám sice byla schválena, nicméně vzhledem k problémům veřejných rozpočtů v souvislosti s pandemickou situací nakonec byla poskytnuta v nulové výši. Je pravděpodobné, že se o stejný titul budeme ucházet i pro rok 2021.

- Neinvestiční dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) – 250. tis. Kč + naše část 1250 tis. Kč – dotace určená jako podpora krytí našich provozních nákladů na akcích, zejména dopravného na akce, školení vedoucích, energií při akcích, materiálu na akcích a podobně.

· Neinvestiční dotace Magistrátu města Brna – 100 tis. Kč – dotace na zakoupení vybavení pro naši táborovou základnu a podporu jejího provozu. Z těchto prostředků jsme zakoupili například nůžkové rychlorozkládací stany, některé nářadí a vybavení, uhradili jsme část nákladů spojených s nákupem materiálu na akce a tábory, elektrické energie na Americe a další.

Dary

Jsme vděční za pokračující podporu naší práce ze strany jednotlivých dárců i v roce 2020, ať už se jednalo o dary z firemního prostředí či o dary od konkrétních osob. Prožívali jsme finančně náročné období plné nejistot a vědomí, že v tom nejsme sami a máme vaši důvěru vyjádřenou vaší finanční pomocí, nám velmi pomohlo. Největší finanční výzvu každoročně představují tábory. Vzhledem k nejistotám a zmatkům ohledně podmínek realizace táborů, které ještě v červnu panovaly, byla vaše podpora našemu společenství obrovskou pomocí.

V celkové částce jsme z vaší štědrosti přijali dary v hodnotě 692 tis. Kč. Pokud se podíváme na podíl jednotlivých druhů darů, pak nás „trvalé příkazy“ obohatily částkou 263 tis. Kč, ostatní jednorázové dary částkou přes 59 tis. Kč a dary z firemního prostředí často vázané na konkrétní účel použití na základě darovací smlouvy částkou 370 tis. Kč. Překvapuje-li vás částka z firemního prostředí, pak vězte, že za ní stojí především firmy: Spel, Contract Management, VHK Partners AK, firma Vacula, Gastroservis a další.

Z vašich darů jsme v roce 2020 financovali především nepředpokládané finanční výdaje, ať již v souvislosti s probíhající pandemií (takovými byly nejrůznější dezinfekce a úpravy hygienických systémů, radikálně zdražené potraviny a podobně), nebo jsme z nich spolufinancovali nápravu některých havarijních stavů (jako opravu střechy po pádu stromu, opravu auta po závadě motoru a další). Stejně tak nám poskytnuté finance umožnily pokračovat v dlouhodobé údržbě našich budov a pozemků na Americe.

Velký dík patří také poskytovatelům tzv. trvalých příkazů. Jsme rádi, že jste pochopili význam této pomoci, která spočívá především v možnosti s danými finančními prostředky dopředu počítat a plánovat jejich využití v naší činnosti. To je obrovská výhoda oproti situaci, kdy musíme spoléhat spíše na náhodné částky, které přijdou na náš bankovní účet, následkem čehož je například nejistota v krizových situacích, kdy nelze spolehlivě říci, kolik peněz na řešení akutního problému můžeme vybrat, abychom neohrozili roční rozpočet. Jsme si vědomi skutečnosti, že mezi dárci jsou také studenti nebo velmi mladé rodiny, které nemají peněz zrovna nazbyt. Jejich štedrosti si obzvláště vážíme a jsme za ni velmi vděční.

Za obdržené dary a dotace všem poskytovatelům upřímně děkujeme!

Ekonomický přehled

Střediska Radost za rok 2020

I po ekonomické stránce byl rok 2020 odlišný od situace v předchozích letech. Na jednu stranu nás zasáhla protikoronavirová opatření, kvůli nimž jsme nemohli pořádat některé aktivity, které termínově spadaly do doby nejpřísnějších omezení hromadných akcí. Na druhou stranu přibýlo množství menších aktivit, které jsme mohli za dané situace v omezeném počtu účastníků zorganizovat, přičemž ale zase nebylo možné uspokojit obrovský zájem o účast. Nepříjemným následkem vládních opatření byla zrychlující se inflace obzvláště u základních potravin, které jsou hlavní složkou nákladů našich aktivit, a s ní nekoordinující korekce ceny táborů a našich akcí. Kvalita stravy, která je poslední dobou velmi vychvalovaná jak od dětí, tak i od rodičů a dalších účastníků, je velmi ovlivněna nakupováním čerstvé zeleniny, ovoce, pečiva, masa a dalších potravin od ověřených dodavatelů a pokud možno z místních zdrojů, aby strava putující na stůl byla zdravá, čerstvá, výživná a zároveň chutná. Ovšem i ostatní náklady na materiál a služby, které pro svůj chod potřebujeme, zdražovaly nad úroveň kvalifikovaných předpokladů. Mimořádným výdajem roku 2020 pak byl i průběžný nákup dezinfekčních prostředků a finanční náročnost splnění podmínek pro konání hromadných akcí dle nařízení vlády a Hlavní hygieničky ČR. Nakonec jsme se s touto ekonomicky nepříznivou situací dokázali vyrovnat a hospodaření za celý rok skončilo v plusu. Napomohla tomu i nečekaná situace, kdy jsme od Jihomoravského kraje sice dostali přiznanou dotaci (jako ocenění naší práce i kvality projektu), ale ta nakonec byla v nulové výši, takže jsme nemuseli vynakládat další finanční částky na její spoluúčast (viz článek o dotacích).

Jednou z našich velkých ekonomických výhod je také přízeň našich podporovatelů, kteří obzvláště trvalými příkazy zajišťují finanční stabilitu našeho společenství i v nepříznivých dobách, jakou

současná pandemická situace určitě je. Za této konstelace jsme mohli pokračovat v našich činnostech a čas nejpřísnějších omezení jsme dokonce mohli ve zvýšené míře využít pro údržbu a budování na Americe, což by bez finančního zajištění bylo velmi obtížné. Jsme za to našim pravidelným i jednorázovým dárcům velmi vděční.

Přesná čísla za rok 2020 vzejdou teprve z účetního zpracování naším daňovým poradcem, a protože v době tvorby tohoto článku ještě nebyla uzavřena všechna vyúčtování přijatých dotací ani některé nákladové položky, na jejichž základě mohou být následně předány k účetnímu zpracování, finální podobu naleznete později na našich webových stránkách či ve veřejné sbírce listin, kde jsme své účetní výkazy povinni každoročně zveřejňovat. Kdo by měl zájem, může si je po jejich zpracování rovněž vyžádat na emailu ekonom@taborradost.cz, budou taktéž zveřejněny na každoroční schůzi Obce Střediska Radost.

Předběžný přehled finančních toků v roce 2020 včetně dotací a darů:

Příjmy za rok 2020, celkový součet 2.572 (v tisících Kč):

- Platby účastníků akcí a táborů – cca 54 % celkových příjmů Střediska Radost, plynoucí z konkrétních aktivit a pořádaných akcí (1.380)
- Členské příspěvky členů Střediska Radost – cca 4 % příjmů (110)
- Dary členů i nečlenů Střediska Radost – cca 27 % příjmů (692)
- Dotace z veřejných rozpočtů – cca 14 % příjmů (350)
- Ostatní příjmy – pronájmy, úroky, atp. – cca 1 % příjmů (40)

Výdaje za rok 2020, celkový součet 2.545 (v tisících Kč):

- Potravinové akce a tábory – cca 53 % nákladů (1.360)
- Energie na akce a tábory – cca 11 % nákladů (280)
- Materiál a služby na akce a tábory – cca 19 % nákladů (481)
- Opravy a údržba základny areálu Amerika – cca 11 % nákladů (275)
- Režijní náklady a služby – cca 6 % nákladů (149)

I hospodářský výsledek roku 2020 skončí v kladných číslech, nicméně je potřeba neustále vnímat proměnné proporce nákladů i finanční problémy blízké budoucnosti, vyvolané současnou celosvětovou pandemií. Je možné, že hospodářský růst se sice rychle obnoví, nicméně veřejné rozpočty se budou s problémy financování potýkat řadu let. Což bude mít nepříznivé finanční dopady i pro naši organizaci, kdy již nyní pocítujeme ztenčující se zdroj dotačních titulů. Pokud nám ale zachovají přízeň naši podporovatelé, určitě nebudou tyto dopady v našem rozměru fatální.

Další informace si můžete vyžádat na mailu ekonom@taborradost.cz.

zpracoval Vít Viki Kubíček

Potřebuji si vyřídit...

Kontakty na jednotlivé osoby najdete na našem webu v sekci Středisko Radost – Kdo je kdo.

Nová korespondenční adresa:
Středisko Radost, z. s., Jamborova 25, 615 00 Brno

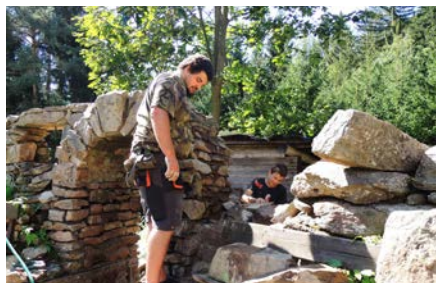
Akce během školního roku:

- Přihlašování na akce naleznete na nové adrese www.prihlasovani.cz.
- Seznam akcí, informace k přihlašování na ně i k jejich průběhu jsou na našem webu v menu Akce.
- Platby a výše účastnického poplatku na akcích vyřizuje Viki na adrese setkani@taborradost.cz.
- Ostatní problémy či upřesnění řeší Viki statutar@taborradost.cz či aktuální vedoucí akce.

Tábory:

- Obecné informace k termínům táborů, způsobu přihlašování a podmínkám účasti najdete na našem webu v menu Tábory (www.taborradost.cz/tabory). Aktuální informace pro nástup na tábor a jeho průběh najdete tamtéž, univerzální mail pro řešení otázek kolem tábora je tabory@prihlasovani.cz (dočasně ještě funguje i adresa tabory@taborradost.cz).
- Potvrzené přihlášky, lékařské posudky a další dokumenty se nově nikam nezasílají, nýbrž se kopie dokladů nahrávají do elektronického systému na www.prihlasovani.cz a v originále jsou předány při nástupu dítěte na tábor.
- Nestandardní platby za tábory, slevy, rozklad plateb či jejich odložení je nutné domluvit s Vítem Viki Kubíčkem, mail ekonom@taborradost.cz.

- Diety, úpravu jídelníčku a specifické požadavky na táborovou stravu má na starosti Ajka na mailu zdravotnik@taborradost.cz.
- Umístění dítěte ve stanu či družince a jeho zařazení (i u netáborníků) má na starosti aktuální vedoucí běhu či uveřejněný určený zástupce vedení běhu, informace získáte na našem webu v menu Tábory (www.taborradost.cz/tabory) nebo na mailu tabory@prihlasovani.cz.
- Potvrzení účasti na táborech, vystavení faktury pro zaměstnavatele, nejrůznější posudky či jiná dobrozdání vydává Vít Viki Kubíček (statutar@taborradost.cz) buď na základě vašeho požadavku zasláného prostřednictvím formuláře na webu, specifikací požadavku v mailu či v předem domluvených případech osobně přímo na táborech.
- Nestandardní příjezdy a odjezdy z tábora, mimořádné návštěvy na táboře či řešení nestandardních situací na táboře dohodnete s aktuálním hlavním vedoucím tábora či s Vítem Viki Kubíčkem (statutar@taborradost.cz).
- Specifické situace dětí (ale i vedoucích) na táboře, poznatky rodičů dětí, které vyžadují zvláštní přístup, či jiné podněty řeší Vít Viki Kubíček (statutar@taborradost.cz), v případě Jitřenky pak Eliška Bety Škrobová (eliska.skrobova@gmail.com).

Univerzální kontakty:

- Univerzální telefon Střediska Radost: 733 741 741, většinou jej u sebe má Viki či aktuální vedoucí přítomný na akci či táboře
- Univerzální mail stredisko@taborradost.cz pro řešení situací kolem spolku Středisko Radost, členství ve spolku či jinak nezařazených situací
- Univerzální mail tabory@prihlasovani.cz pro řešení táborových oblastí, dopravy, přihlašování
- Univerzální mail setkani@prihlasovani.cz pro oblast akcí a setkání, dopravy, přihlašování
- Statutární záležitosti – mail statutar@taborradost.cz pro otázky statutárních záležitostí SR
- Zdraví a stravování – mail zdravotnik@taborradost.cz pro oblast stravování, jídelníčky, diety, zdraví stravování, jídelníčků, diet, zdraví

**Zpravodaj Střediska Radost
Výroční zpráva 2020**

Vydalo Středisko Radost
Jamborova 25, 615 00 Brno
IČO 60552921
registrace 15. 2. 1994 u MVČR
pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R
Grafická úprava Designiq, www.designiq.cz
Foto – archiv
© 2020 Středisko Radost
www.taborradost.cz
Neprodejné

www.taborrádost.cz

